

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 31716

гр. София, 29.09.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в закрито заседание на 29.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

като разгледа дело номер **10091** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от „Б. Ауто“- ЕООД- [населено място], представлявано от управителя Д. А. Б. чрез адвокат Е. И. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № 25-4332-004319/22.08.2025г. по чл.171, т.2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от И. В. Й.– полицейски инспектор при Отдел „Пътна Полиция“- СДВР, с която на „Б. Ауто“- ЕООД- [населено място] е наложена принудителна административна мярка –прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство (ППС) за срок от шест месеца и са отнети СРМПС и два броя регистрационни табели на специален автомобил "М. С." с рег. [рег.номер на МПС] . С жалбата е направено особено искане за спиране на предварителното изпълнение на обжалвания административен акт с доводи за реална възможност за дружеството да настъпят значителни или труднопоправими вреди, изразяващи се в загуби и пропуснати ползи от невъзможността да упражнява пълноценно основния си предмет на дейност – пътна помощ и репатриране на аварирани МПС.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането е направено заедно с жалбата против заповедта за прилагане на ПАМ, подадена в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, от лице с правен интерес – адресат на заповедта, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество е неоснователно.

По принцип оспорването спира изпълнението на административния акт. Изрично в чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е предвидено, че подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Горното налага извода, че законодателят е предвидил предварително изпълнение на административен акт по силата на закона. Предпоставките за спиране са визирани в чл. 166 АПК и касаят няколко хипотези. По изключение, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното

изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Спирането предполага наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над тези, защитени от това по силата на закона предварително изпълнение. В съответствие с това, заповедите по чл. 171 от ЗДвП по силата на изрична законова разпоредба - чл. 172, ал. 6 от същия закон са незабавно изпълняеми на нормативно основание с оглед осигуряване изпълнението на ПАМ. При допуснато предварително изпълнение на заповедта по силата на закона за административният орган няма задължение да доказва предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК - съществуването на особено важен обществен интерес, подлежащ на защита. В този смисъл за административния орган не съществува задължение да мотивира защо допуска предварителното изпълнение на заповедта и да излага конкретни съображения в тази насока за да обоснове и мотивира допуснатото предварително изпълнение.

С нормата на чл. 166, ал. 4 връзка ал. 2 от АПК, обаче, законодателят допуска, при наличието на реална опасност от причиняване на значителни или труднопоправими вреди от предварителното изпълнение, осигуряването на защита на жалбоподателя или близките му чрез спиране на изпълнението. Изискването е тези твърдени вреди да са противопоставими по значимост на визираните в чл. 60, ал. 1 АПК.

В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. Заявените от него твърдения, че съществува реална възможност за дружеството да настъпят значителни или труднопоправими вреди, изразяващи се в загуби и пропуснати ползи от невъзможността да упражнява пълноценно основния си предмет на дейност – пътна помощ и репатриране на аварирани МПС, не аргументират основателност по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК. Твърдяната вреда не е обоснована с доказателства в горния смисъл, а и не се сочат нови обстоятелства.

Поради превес на обществения интерес, а именно безопасност на движението за всички участници в него, съдът не намира основания за спирането на заповедта поради причинените временни неудобства за собственика на МПС. Ето защо в случая превес следва да се даде на обществения интерес, пред частния.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 4 АПК във вр. с чл. 172, ал. 6 ЗДвП, Административен съд-София град

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на „Б. Ауто“- ЕООД- [населено място], представявано от управителя Д. А. Б. чрез адвокат Е. И. за спиране изпълнението на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-004319/22.08.2025г., издадена от И. В. Й.– полицейски инспектор при Отдел „Пътна Полиция“- СДВР.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :